"אז נדברו"

סבא שלי הזהיר: לא לזרוק מסמכים!

לוט מאד רצה להיבחר לראשות עיריית סדום... דווקא מצד הרחוב העממי הייתה לו תמיכה ממש נרחבת... הוא היה פופולרי ברחוב הסדומי... אבל מה אפשר לעשות... יש לו כתם שרודף אחריו לכל מקום והוא לא מצליח להתנתק ממנו... תנחש מה?? **הדוד!!! <u>אברהם העברי...</u>** שממש במקרה הוא הדוד של לוט... ובשביל סדום... אברהם זה סדין אדום!!!

ואמנם לוט מנסה בכל דרך להתנתק ולהסתיר ולטשטש את הקשר שלו עם הדוד... אבל התקשורת לא נחה על זרי הדפנה... וכל כמה ימים מצליחים למצוא עוד מסמכים ועוד עדויות שחושפות את ההיסטוריה של הקשרים הצפופים שהיו ללוט עם פעטער אברהם... והנה... סו"ס לוט מצליח להתרומם מהקרשים... סו"ס הסקרים צופים לו סיכויים טובים להיבחר... הקמפיין של לוט מאד מאד מתמקד בהסחת דעת של הציבור מכל קשר של לוט לאברהם מתוך ידיעה ברורה שזה הדבר שהכי מזיק לסיכוייו של לוט להיבחר... לוט אמנם לא מוכן לדבר בפומבי בגנות הדוד אברהם כי... כי סו"ס... סו"ס יש לו משהו רגשי עמוק איתו... אבל להסתיר את הקשר... זה כן!!!! לוט עושה הכל כדי לטשטש כל זיק של שייכות לאברהם...

ואז!!!! בעיצומו של יום הבחירות בעצמו... בדיוק בעיצומה של פעילות ענפה ושיר ההמנון במטה המרכזי של לוט.. בדיוק אז לוט נושא את עיניו והוא רואה שלושה מלאכים מופיעים בביתו!!!! לוט בהתחלה מתרגש... כבר עשרות שנים שהוא לא זכה לראות מלאכים... אבל מהר מאד הוא מתעשת...

אוי אוי... מלאכים... מה הם באו לי עכשיו על הבוקר... היום יום הבחירות.. מה אני עושה איתם?? איך אני מתפטר מהם?? לוט דופק את הראש בקיר... רבש"ע... למה הם הגיעו לי עכשיו??? בדיוק עכשיו הם חסרים לי... כל הפעילים נמצאים פה... כל התקשורת... איך אני יוצא מהם... מלאכים יקרים... אני מאד מעריך אתכם... אתם יקרים לי... אבל עם כל הכבוד לכם... מצטער... הגעתם ביום הלא נכון.. היום יום הבחירות... ואתם לא מוסיפים לי קולות כאן... אנא מכם... תבואו ביום אחר. אני אכניס אתכם בדלת האחורית. אשיג לכם תקציבים... מה שתרצו... רק תנו לי להיבחר בשקט בלי לסבך לי את הקמפיין שבלאו הכי הוא שברירי בנושאים האלו...

וכאן לוט נכנס לבעיה אמיתית!!! המלאכים לא מתכוונים לוותר!! הם לא מוכנים לבא מחר... הם רוצים דווקא היום!! (אגב: כאן התשובה לשאלה... במה זכה לוט שמלאכים יבואו לבקר בביתו?? אבל עכשיו אתה מבין ש-לוט היה מוותר עליהם בשמחה... מלאכים שבאים לבקר זה מאד מחמיא... אבל לא כשהם הורסים לך ברגע האחרון את כל הקמפיין) הם עומדים בכניסה לבית... ושואלים: לוט... תחליט כאן ועכשיו: אתה אחיין של אברהם או לא?? כן או לא?? אתה מוכן להכניס אורחים או לא?? תחליט!!! ולוט עומד מבולבל ומתקשה לקבל החלטה... לבינתיים השמועה עשתה לה כנפיים והגיעה למטה המרכזי של לוט... הפעילים יצאו החוצה ולתדהמתם הם רואים את לוט בכבודו ובעצמו עומד ו... ומתלבט האם להכניס אורחים או לא?? השתגעת לוט?? חודשים ארוכים שאנחנו עובדים לילות כימים לטהר את שמך ולשכנע את כולם שאתה לא!! לא קשור לדוד אברהם... והנה אתה בעצמך!! לא מתבייש לעמוד ביום הבחירות בעצמו ולהתלבט?

<u>ההמשך בעמוד 3 בגליון זה...</u>

איך ניתן להבחין בין 'חסד' ל-'חסד לאומים חטאת'??

מידי שנה בפרשת וירא אני משתדל בס"ד לכתוב בנושא של גמילות חסדים... אבל הפעם... ברשותך קורא יקר אני רוצה לפתוח נושא מאוד רגיש שארך לי הרבה זמן לעכל אותו... (ואנא!!! נא לקרא את המאמר עד הסוף... נכנסת למאמר?? היציאה הבאה בסוף המאמר.. סיכמנו??)

ובכן: הכל התחיל משמחת טלפון תמימה... מישהו מתקשר אלי ואומר לי: תקשיב.. אני נכה!!!! כן, אני נכה. יש לי איזושהי מגבלה מסויימת.. וכידוע: מדינת ישראל דוגלת במצע של סוציאליזם... ולכן יש התחשבות ורגישות גדולה מאוד בנכים מוגבלים... יש כיום חוק שמחייב הנגשה לנכים בכל מקום... כל אוטובוס... כל מוסד ציבורי... וכל פעילות עירונית חייב שיהיה שם הנגשה למוגבלים... יש להם הקלות בכל תחום... יש להם זכות לעקוף תורים... וזה באמת מחמם את הלב... ותכל'ס... ממשיך אותו יהודי: סו"ס אני חרדי... ולא נעים לומר... אבל איך שזה נראה... **<u>היהדות הרבה פחות מתחשבת במוגבלים!!!</u>** עכ"פ הרבה פחות ממדינת ישראל... לא מצינו בתנ"ך שיש חובה עד כדי כך שיש חובת הנגשה וכו'... כמובן שהתורה מצווה אותנו לגמול חסד ולחמול ולרחם ועזוב תעזוב עמו והקם תקים עמו, ואהבת לרעך כמוך... אבל זה לאו דווקא למוגבלים.. ההתחשבות הקנאית שיש לעולם המערבי להקל על המוגבלים בכל מחיר ולאפשר להם שיוויון של גישה כמו כולם... לא מצינו את זה בתורה. (אדרבה... אם כבר... בבית המקדש, באותם ט"ו מעלות שעולות לעזרת ישראל לא ידוע לנו שהיה הנגשה למוגבלים... אדרבה... אם כבר כן ידוע לנו שהיה כתוב שם שאור ע"ג לבן שהכניסה לבעלי מומין אסורה...) השאלה היא: איך רואים את זה בעין נכונה?? וכי מדינת ישראל יותר חומלת ומרחמת מהתורה הקדושה ח"ו?? וכי החינוך המערבי של דורנו יותר מתחשב ורגיש מתורתנו שתחילתה גמילות חסדים וסופה גמ"ח??

עד כאן שאלתו!!!! אני מוכרח להודות שברגע הראשון נאלמתי דום... נדבקה לשוני!!!! פשוט לא ידעתי מה לענות לו... (ניסיתי להתחמק שפעם לא היה צריך הנגשה כי הכל היה חד קומתי ולכן היום פוגשים את זה יותר מפעם... אבל שטויות... זו התחמקות חלשה ולא מוצלחת) בקיצור: חשבתי הרבה על השאלה הזו.. עד שפתאום קלטתי נקודה השקפתית מאד יסודית נחוצה והכרחית...

ובכן: אם תקשיב טוב טוב לנימה ולמנגינה של הרגישות וההתחשבות שהמדינה שלנו כ"כ דואגת למוגבלים.. שים לב שזה לא בהכרח מגיע ממקום של חמלה ורחמים... **<u>זה מגיע ממקום אחר לגמרי!!!</u>** זה מגיע ממקום של "**<u>גם להם מגיע</u>** להיות כמו כולם..." **<u>גם להם מגיע</u>** ליהנות... **<u>גם להם מגיע</u>** לשחק בגני שעשועים... או לחילופין: **<u>לא מגיע להם</u>** להרגיש מקופחים ושונים מאיתנו... **<u>מכיר את המשפט הזה "גם להם מגיע"??</u>**

יש לציין שהמשפט הזה כבר חדר גם קצת למחנה שלנו... כשרוצים היום לגן על מתרי הלב מביאים לך תמונה של ילד יתום או והמסר הוא שגם לו מגיע!!! גם לו מגיע! (ברור שזה קורע את הלב וחייבים לעזור לו... אני כעת מדבר רק על נוסח הפניה) אתה יודע מה טמון במשפט התמים הזה??? טמון בזה חוסר אמונה בהשגחה פרטית... מי שיש לו שמיעה חדה מזהה כאן איזושהי תחושה עמומה של תביעה על חוסר צדק!! כאילו נעשה פה עוול למישהו!!!! כביכול כשחילקו את הבריאות כולם דחפו ולקחו לעצמם... ולו לא נשאר... כשחילקו את הראיה... כולם לקחו... ורק הוא נשאר עיוור בלי עיניים ח"ו... ואם כך יש פה תחושה של עוולה!! הייתי אומר אפילו על הגבול של רגשות אשם... הוי... גם להם מגיע... גם לו מגיע... ובשביל זה אנחנו מוכרחים לעזור להם בשביל לכפר <u>ולחפות</u> על העוול הזה...

וזה המניע שמפעיל את העולם המערבי לדאוג בצורה כ"כ קנאית לטובת החלשים זה לא מגיע ממקום של חסד חמלה ורחמים... אלא בעיקר מגיע ממקום של תביעת צדק!!! גם להם מגיע ליהנות כמו כולם... אז זהו!!!! שהיהדות שלנו מתנגדת למהלך הזה מכל וכל!!! ביהדות שלנו יש כלל ברזל: **<u>קל אמונה--ואין עוול...</u>**

מי שמאמין ב-קל אמונה מבין שאין עוול... אבל מי שאין לו אמונה... אוטומטית הוא חי בעולם שכל כולו עוול... רק תסתכל רגע ימינה ושמאלה... הרי לכל אחד יש נתונים שונים... זה עשיר וזה עני... גם בריא וזה חולה... זה גבוה וזה נמוך... זה מרשים וזה קצת פחות... למה?? למה געציל בריא ויענקל חולה? למה קלמן עשיר וזוקל עני?? (למה פישל איש ופריידל אשה??) נו... מה אתה אומר... באמת למה??? אז מי שיש לו אמונה!! מבין שיש מנהיג לעולם ואם יש קל אמונה אז אין עוול... יש לבורא עולם תכניות קצת יותר נרחבות... גדול העצה ורב העליליה... והחיים לא מסתיימים כאן ויום יבא וימלא שחוק פינו ונבין שהצור תמים פעלו ואין אז פעול ויצור שקופח ונזנח... אבל!!!! מי שאין לו קל אמונה... אוטומטית יש עוול..

מי שלא מאמין שיש בורא עולם שמנהיג הכל בהשגחה פרטית... אז ממילא העולם מלא בעוולות.. הכל זועק עוולה אחת גדולה... הרי כל העולם בנוי מהבדלי מעמדות מאד בולטים ואם אין בורא עולם שמנהיג את העולם בהשגחה פרטית... הרי הכל זועק עוול אחד גדול!!! ומכאן מגיע המצע הסוציאליסטי החילוני שנולדנו לתוכו שהדאגה שלהם למוגבלים.. נובע לא ממקום של חסד אלא מסוג של תיקון עוול... אז זהו!!!! שהיהדות מתנגדת בכל תוקף לגישה הכפרנית הזו!!! (ולכן זה נראה כלפי חוץ שהיהדות פחות אדיבה ורגישה ומתחשבת מהחילוני המצוי ישראל... **<u>אבל זו לא הנקודה!!!</u>** זה לא שהחילוני יותר מתחשב ורגיש והיהדות פחות... אלא החילוני מרגיש צורך לפצות את המוגבל על זה שגם לו מגיע... ואילו היהדות לא מקבלת את הרגשות אשם האלו!!!!)

ההמשך בעמוד 4 בגליון זה...

<u>בסיעתא דשמיא</u>

<u>פרשת וירא פ"ג</u>

<u>גליון מס' 580</u>

לסדר:" ואברהם היו יהיה לגוי גדול ועצום"

הזמנים לפי אופק ירושלים בלבד.

כניסת שבת:

16.07

שקיעה!!!

<u>ספק סקילה:</u>

16.47

צאת השבת

<u>אשם תלוי!!!</u>

17.20

ר"ת: 17.59

<u>סוף זמן ק"ש</u>

בשבוע הבעל"ט חיי שרה

מג"א: 7.58

גר"א: 8.42

מעוות לא יוכל לתקון

ברכת מזל טוב חמה ולבבית לבחור

מרדכי לואיס הי"ו

נציג הגליון בישיבת משכן אשר לרגל בואו בברית הארוסין בשעטו"מ

יה"ר שיהא זה בנין עדי עד, ימלא ד' משאלות ליבם לטובה אמן.

להשיג גיליון זה

יש להתקשר לפלאפון:

0548446691

<u>לקבלת העלון בדוא"ל:</u>

A8447168@GMAIL.COM

ניתן לקבל גליונות יחידים בבני ברק ברח' חזו"א 34 פינת דסלר משפחת דרייפוס

כמו כן בק. הרצוג רחוב הרב גניחובסקי 26 ק"א.

ניתן להשיג גליונות בודדים: במודיעין עילית, רחוב קצוה"ח 14

כמו כן ניתן להשיג בחנות 'פיצוחי בראשית' (סניף ברכפלד <u>בלבד</u>)

<u>להשתתפות בהוצאות הגליון:</u>

<u>בבנק:</u> חשבון **747815** בנק פאג"י

סניף 182 - ע"ש: "שב שמעתא" (ע"ר)

מוכר להחזר מס (סעיף 46)

<u>באשראי:</u> "נדרים פלוס"

<u>בטלפון:</u> **0799-654321**

<u>למענה אנושי:</u> **052-7683095**

תודה מראש!!!

האם קיימת חסימה רגשית גם ברוחניות??

היה זה בשבת פרשת זכור... הגיע מפטיר ואז כולם התערו בדריכות... כן... זכור זה הרי דאורייתא... כולם מתאמצים לשמוע כל מילה... והבעל קורא קורא בהטעמה... זכור!!! את!! אשר!! עשה!! וכו' וכו'... ואז כצפוי... הופיעה הדמות המוכרת... מסתמא גם אתה מכיר אותו... את אותו אחד שמאוד מעצבן אותו שעושים עסק!!! מה... מה קרה?? מה זה שונה בק"ש... הרי ק"ש גם צריך לקרא בדקדוק חסרות ויתירות וזה דאורייתא גמור ואף אחד לא עושה עסק... והנה רק מגיע זכור וכולם מתרגשים... איפה היותם הבוקר בקריאת שמע?? בקיצור: אני כבר מכיר אותו... הוא תמיד עסוק בלייבש את העסק!!! גם בסוכות... כשהוא ראה אותי יותר מידי מעיין בלולב האם הוא סגור לגמרי או רק כמעט... הוא התחיל להגיד לי... מה אתה עושה עסק מלולב? הרי בתפילין זה הרבה יותר חמור ואנשים אף פעם לא בודקים וכו'... משום מה הגישה המייבשת שלו מאוד עיצבנה אותי!!! אבל לא היה לי מה לענות לו... הרי בסה"כ הוא צודק... באמת יש פה לכאורה איזה חוסר פרופורציות..

עד שהגיע איזה ערב אחד חורפי שקרתי שיצא לי לשבת איתו יחד ברוגע... ושוב הוא פתח את הנושא... והפעם לא היה איזה ד' המינים או קריאת זכור ברקע... סתם ישבנו בבית הכנסת ושוב עלה הנושא... ש- מה העניין לעסוק כזה עסק מנרות חנוכה... הרי ברהמ"ז דאורייתא ומברכים בחצי פה... ואז התחלתי לדבר איתו... אמרתי לו:

בא... בא נחשוב רגע... בא נחשוב על עצם התופעה... **באמת למה זה ככה??** עד עכשיו דיברת שזה לא בסדר... אז בסדר... את זה הבנתי... עכשיו עזוב!! עזוב מה בסדר ומה לא... כעת בא נדבר על עצם התופעה... איך אתה מסביר את התופעה הזו שאנשים מתרגשים מפרשת זכור יותר מק"ש שלכו"ע זה דאורייתא?? איך אתה מסביר את זה שאנשים מחמירים בנרות חנוכה דרבנן יותר מבהמ"ז דאורייתא...?? **אה... מה אתה אומר??** נו... נו... אני לא חושב שצריך להיות גאון עולם בשביל להגיד לבד את התשובה... כל ילד מבין ש... שהיות ופרשת זכור זו מצוה שמגיעה פעם בשנה!!! לכן כולנו מתרגשים... ואילו ק"ש... כמה שזה דאורייתא ומאור... אבל סו"ס זה כל יום... זהו!!! זה הכל... לכן מנרות חנוכה אנחנו מתרגשים יותר מברכת המזון וברכת כהנים...

נכון או לא נכון?? יש פה מה להבין??

ואז לפתע תפסתי את הנקודה ואמרתי לאותו יהודי: תגיד לי בכנות: מה כ"כ איכפת לך שאני מתרגש מפרשת זכור?? מה כ"כ מציק לך שאני בן אדם נורמלי??? הרי אתה מסכים איתי שבן אדם נורמלי באופן טבעי מתרגש ממשהו שמגיע פעם בשנה... (לא לחינם חז"ל תקנו לנו ברכת שהחיינו על משהו שמגיע פעם ב...) אז למה כ"כ היסטרי כשאתה פוגש את הטבע הנורמלי והבריא שלנו כבני אדם שמתרגשים ועושים עסק מד' המינים בגלל שהם באים פעם בשנה?? (וכי זה סוד שקריאת שמע זה משהו שיהודי קורא יום יום!! פעמיים ביום!! וכי זה סוד שרק הזמן בן אדם נשחק... ולמרות שאנחנו מצווים שכל יום יהיו בעיניך כחדשים... אבל תכלס... מאוד קשה להחיות את זה כל פעם מחדש... ולכן!! לכן כתוצאה מהטבע הנורמלי שלי... אז מפרשת זכור אני כן מתרגש... ומקריאת שמע אני לא מתרגש???)

ואז עליתי על הנקודה!!! פתאום גיליתי שכמו שיש **חסימה רגשית** בענייני **גשמיות!!!** ככה... באותה מידה קיים גם **חסימה רגשית רוחנית!!**

אותו אחד לא מוכן לקבל שאנשים מבטאים את הרגשות הנורמליים שלהם בעבודת ה'... אין לו בעיה שאני מתרגש מסופגניות או מסביבונים... יש לו בעיה שאני אתרגש מנרות חנוכה!!! מה... אתה מתרגש מזה יותר מק"ש?? איך יכול להיות?? לזה קוראים: חסימה רגשית רוחנית!!!!

יש אנשים שיש להם חסימה רגשית חומרית!! ויש כאלו שאצלם זה ברוחניות... לדוגמא: כשהייתי בחור צעיר... כשהגיע מעריב של סוף זמן כולם הרי מתפללים מהר כי... כי צמאים וכו'. אז אני לא!!! הייתי דווקא מתפלל שמו"ע ארוך... למה?? כי... כי אני לא!! לא צמא ולא רעב... אצלי יש מידת ההשתוות... אני מתפלל מעריב בשלוות נפש כאילו לא צמתי...

והיום למפרע אני יודע שזה היה רמאות עצמית!!! הנה לך חסימה רגשית קלאסית בענייני חומריות... הנה לך בחור שמתעלם מהצרכים הגופניים הנורמליים שלו... בחור שלא מוכן להודות בטבע הנורמלי שלו שמותר לו להיות רעב וצמא וקצת נחפז לאחר יום צום.

אז זהו!!!! שבדיוק אותו דבר... יש גם חסימה רגשית בענייני רוחניות!!!

מגיע חנוכה... מגיע פרשת זכור... מגיע מצות ארבעת המינים... ואנחנו באופן טבעי מתרגשים יותר... ממה?? מהמצווה!!! כן... לעם ישראל יש חביבות טבעית למצוות ה'... אבל מה נעשה שבמצוות התדיריות... יש את השחיקה הטבעית... אבל כשמגיעה מצוה קצת יותר נדירה... אז אנחנו מתלהבים... מתרגשים... עושים עסק... מחפשים להתבטא... **ואז מגיע מיודעינו וכולו נזעק בהיסטריה:** לא!!!! אל תעיזו להתרגש... הרי מק"ש לא התרגשת... את ברכת המזון אתה אומר בחצי פה... אז אין לך רשות להתרגש... **מה?? מה קרה?? למען ה': מה אתה כ"כ מבוהל??** מה איכפת לך שתגובה טבעית של יהודי בחביבות המצוות?? (מילא אני בשמונה עשרה של סוף צום... נו... אני עוד רוצה לרמאות את עצמי שהתפילה כ"כ תופסת אותי שאני שוכח שאני רעב... נו... עוד אפשר להבין פה את ה'הון הפוליטי' אבל כאן מדובר במצוות...) אז כלל ישראל רעבים למצוות ארבעת המינים... רוצים להרגיש חזק חזק את פרשת זכור... מה איכפת לך???? מי רודף אחריך??

נו... מה התשובה? הנה לך **חסימה רגשית רוחנית!!!!**

כמו שקיימת חסימה רגשית בכל מיני נושאים חומריים... שבן אדם לא מוכן להיות מודע לתחושות והרגשות שלו.. ככה באותה מידה זה פוגש אותנו גם ברוחניות!!! אנחנו משום מה חוששים להכניס את הרגשות האישיים שלנו בעבודת ה'... אני לא מעיז להודות שהסיבה שאני עושה עסק מאתרוג זה בגלל שזה מרגש אותי... כי זו מצווה שמגיע פעם בשנה ותן לי קצת להתבטא ולהתפרק עליה... לא!!!! אני אביא לך תשובות הלכתיות מתחת הרצפה על החששות של מורכב וכו'... מה יש???? מה הבושה להודות שאני מתרגש ממצוה שמגיעה מזמן לזמן??

(אגב: אמנם כבר מצינו שגדולי ישראל היו עושים השוואות כאלו... אבל מי ההבדל הקטן!!! כשהגרש"ז אוירבעך זצ"ל רצה לעורר על זה שראוי לקרא ק"ש מד"א... אז הוא הזכיר לאותו אברך שלפני חצי שנה תופסת להדר באתרוג... אז הנה... עכשיו תהדר גם בק"ש... לעומת זאת אותו יהודי לא מגיע אלי בק"ש... ההיפך!!! הוא מגיע אלי בד' המינים ומזהיר אותי שלא אעיז להתלהב כי לא התלהבתי בק"ש... מה איכפת לך??)

כבר כתבתי פעם... שעד לפני כמה שנים היה בינינו אחד מגדולי ישראל מרן ר' חיים פנחס שיינברג זצ"ל שהיה לו מנהג מסתורי ללבוש הרבה ציציות.. וכולם שברו את הראש ואת השיניים לנסות לפענח למה הוא היה עושה את זה... היו שניחשו שפעם הוא נדר בעת צרה שיעשה כך... היו כאלו שטענו שזה נרוועו... וכל ציצית היא לפי שיטה אחרת... ואני טענתי שאם זה מה שהעלמתם בחכתכם... אז איש בשורה אני... אני חושב שאני יודע מהי הסיבה האמיתית שהרב שיינברג לבש כ"כ הרבה ציציות... אתה יודע למה?? אני אגיד את זה בשפה עממית של אנשי נזברו... מרן הרב שיינברג היה אמריקאי!!!! ולהבדיל... כשאמריקאי מתקשר למסעדה להזמין טוסט... והוא רוצה שישימו רוטב שום עם שתי שכבות של גבינת שמיר והרבה הרבייה גבינה צהובה... מישהו יכול להתווכח איתו?? מישהו יכול לבא ולטעון לו... למה כ"כ הרבה גבינה צהובה... תשים רוטב אלף האיים... זה מספיק... מה האמריקאי יענה לו?? אדוני... זה הטוסט שלי!!! וזה מה שאני אוהב בטוסט... תן לי לאכול וליהנות מהחיים ו... ו... ושקט שיהיה פה!! אני עכשיו אאאאאוכל...

אז זהו!!!! שמרן הרב שיינברג גם היה אמריקאי... אבל הוא לא לקח את זה לחומריות ונהנתנות של אמריקה... אלא לרוחניות... הרב שיינברג אהב מצוות ציצית!!!! תעשה משהו... הוא אהב את זה... ממילא הוא החליט לשים בטוסט הרבה שכבות של ציצית...

כן... בדיוק כמו שבטוסט כל אחד יכול לשים כמה גבינה צהובה שהוא רוצה... **אז למה ברוחניות אסור?? מה... אסור לי לאהוב ציצית???** למה צריך כ"כ לשבור את השיניים כדי לפענח למה הרב שיינברג הלך עם כ"כ ציציות... וכי מישהו ניסה לפענח למה יש כאלו שמזמינים טוסט עם שבע עשרה תוספות??? אלא מאי??

מוכרחים לומר שברוחניות יש לנו איזו חסימה רגשית!! בטוסט אנחנו מבינים שבן אדם מכניס מה שהוא אוהב וכמה שהוא אוהב... אבל בעבודת ה'?? אפפפססס... לא מתאים... תקוע לנו בראש שבעבודת ה' אתה אמור להיצמד בכל מחיר לתפריט מסוים ואל תעיז לערב רגשות... לזה קוראים חסימה רגשית--- רוחנית!!! ההלו... צא מן התיבה...

אם יש מישהו שקרא וזוכר מה שנכתב שבוע שעבר בעלון... ישים לב שהמאמר הזה הוא אנטי תזה ב-180 מעלות ממה שנכתב בשבוע שעבר!!! בשבוע שעבר נכתב כאן על זה שבעבודת ה' עושים מה שצריך ולא מה שרוצים... גם אם תפילת ותיקין זה עניין עצום ונשגב וכשרב ברונא זוכה להתפלל ותיקין לא פסיק חוכא מפומיה כולי יומא... זה לא סתירה שלמחרת הוא לא עושה את זה... כי בעבודת ה' עושים מה שרוצים!! לא מה שאוהבים... גם אם יש מצווה מסוימת שיש בה מעלות עצומות ונשגבות.. זה עדיין לא אומר שזה מה שצריך!!!!

עד כאן מה שכתבתי בשבוע שעבר... ואני לא חוזר בי לרגע...

אבל!!!!! במקביל... כאן המקום לשבור ימינה ולהעמיד 33 שני...

שצריך לדעת שגם!!!! גם אחרי שאנחנו עושים בעבודת ה' מה שצריך ואנחנו מחויבים ל-מה שצריך ולא ל-מה שאנחנו אוהבים... סו"ס עדיין!!! עדיין נשאר מקום של **מרחב אישי!!!!** ששם!! במרחב האישי אני כן יכול להתבטא בעבודת ה' איך שאני אוהב ואיך שאני מתחבר...

והנה לך הדוגמא מידידנו האמריקאי עם הטוסט... (שבנתיים... תוך כדי המאמר הוא הספיק לגמור חצי ממנו...) נראה לך שהאמריקאי הזה כל היום יושב במסעדה ואוכל טוסטים מבוקר ועד לילה???? מה פתאום!! אל תשכח שהוא אמריקאי... עם מוסר עבודה של אמריקאים... הוא יוצא מהבית בשש... בשבע הוא כבר בעבודה!! הוא עובד לפי ההוראות של הבוס... בעבודה הוא לא יכול לבחור מה שהוא רוצה כמו בטוסט... בעבודה הוא נאמן לגמרי להוראות של הבוס... **אבל עדיין!!!!** גם לאדם שעובד תשע שעות אצל הבוס... גם לו יש את המרחב האישי שלו... גם לו יש את ההפסקות שלו... את הרגעים האישיים שלו שכאן תן לי!!! תן לי להתבטא... כאן... במרחב האישי שלי מותר לי לבחור בטוסט מה שאני רוצה ומה שאני אוהב... **על אותו משקל: עבודת ה' היא תבענית!!!** זו עבודה לכל דבר!!! ה' מטיל עלינו הרבה משימות... וברוב הזמן אנחנו מחויבים לפעול לפי ההוראות.. אנחנו עושים מה שצריך ולא מה שאנחנו אוהבים... **אבל!!! אבל עדיין!!!** עדיין נשאר לכל אחד מאיתנו מקום של מרחב אישי... ששם הרב שיינברג מרשה לעצמו ללבוש הרבה ציציות... (שלא תבין: לא הייתה ציצית אחת של הרב שיינברג שבאה על חשבון ס"ק במ"ב... גם התפילין שהוא לבש כל היום לא באו על חשבון נזנוז הכי קל של בין אדם לחבירו) המקום של הציציות היה במרחב אישי!!!! וצריך לדעת שיש בעבודת ה' משהו כזה שנקרא מרחב אישי... ושם!!! במרחב האישי מותר להתבטא!!!! מותר!!!! מותר להתרגש במיוחד בפרשת זכור... מותר להכניס רגשות במרחב האישי... אתה יודע איפה **לא נכון** להתרגש?? (נו יש סגולה מאוד גדולה ללכת לקבר של צדיק מסוים בדיוק ביום ששי קצר אחרי חצות וזה על חשבון הבית... פה אין לך רשות להתרגש!!! אתה לא יכול להזמין טוסטים לאכול על חשבון שעות העבודה... הבנת??)

בינינו: באופן נורמלי אמור להיות לכל אחד איזה מסכת אחת שהוא אוהב במיוחד... בינינו... גם קצת משיגאסען לא יזיקו... אני לדוגמא אוהב את נביא יהושע וגם דברי הימים... יש לי 'חולשה' לספרים האלו... למה?? **ככה!!!** צריך סיבות?? ואם אתה רוצה עוד משהו... אז מישהו פעם ראה אותי אומר יוצרות בהתלהבות... הוא שאל אותי: מה... אתה 'אסיד' שאומר יוצרות?? עניתי לו: לא... יש לי אהבה ליוצרות... אני נמשך לזה... הוא לא ידע איך לבלוע את זה... אהבה ליוצרות?? תחליט: או שאתה 'אגודה' שאומר יוצרות או 'דגל' שלא אומר.. מה... יש עוד מפלגה??

כעת אתה מבין על מה אני מדבר??

ההלו... מותר בטעות לאהוב משהו מסוים בעבודת ה'... ואני לא צריך לומר לך שכל גדולי ישראל ללא יוצא מן הכלל התאפיינו בתחום מסוים או בעבודת ה' או במקצועות התורה שהיה להם משהו מיוחד איתו... אלא שהטעות המאוד צפויה שלנו זה להיתקע שם!! רק זה חסר לנו שיבא מישהו ויחליט גם הוא ללבוש מלא ציציות... למה?? כי הרב שיינברג לבש... אוי... תלמיד שוטה שכמותך... הרב שיינברג לבש הרבה ציציות רק כי הוא הירשה לעצמו להתבטא את הביטוי האישי שלו בעבודת ה'.. אתה רוצה ללמוד ממנו?? תתחיל להתבטאות גם אתה!!! תבטא את עצמך... לא את אף אחד אחר... תפסיק לפזול... לא לספר ולא להנהגות של אנשים אחרים... תהיה אתה!! תרגיש... תאהב... תתחבר..

ללומדים ממסכת יבמות בתחילת זמן חורף...

בימים אלו הרבה ישיבות התחילו מסכת יבמות!! וכידוע: על מסכת יבמות יש שמועה שהיא מסכת קשה!!! וכבר אז... כשהתחילו דף היומי יבמות... יצאתי במאבק ואני רוצה לחזור עליו שוב: מסכת יבמות לא קשה!! תוציא מהראש...

מה אני מתכוון לא קשה?? היא אמנם קשה... אבל בשבילך זה לא קשה... בשביל הרמת משכל שלך זה בערבון מוגבל לגמרי...

ממש בהשגחה פרטית... בדיוק עכשיו היה בחירות!!! ואני רגיל להשתמש בבחירות בתור דוגמא למשהו מסובך...

אני שואל אותך בחור יקר... אתה טוענת לי שיבמות קשה לך... תגיד לי: אתה מבין איך עובד המערכת של הספירת קולות?? איך הקולות מתחלקים בין המפלגות... אתה מבין איך זה שלג' יורד מנדט... אז הוא הולך למפלגה אחרת... אתה מבין איך זה קורה?? אתה הבנת איך אחוז ההצבעה הגבוה גרם למפלגות לא לעבור את אחוז החסימה?? אתה הבנת איך יצא שלמרות שלשמאל היו בדיוק קולות כמו לימין.. בכל זאת הימין הוביל בגדול... את כל זה הבנת???

אז אני רוצה להגיד לך שהנושא הזה מסובך הרבה יותר מהתסבוכת של יבמות!!! אם את זה הבנת... אתה יכול בשקט להתחיל יבמות ולהבין ו... והכי הכי ליהנות מזה!!!

אני רוצה שתבין: הדור שלנו הוא פופל... היום כל צעיר קלאסי מבין בניואנסים עדינים בפוליטיקה.. הוא מעורב בדקי דקוויות בכל מיני פלונטרים פוליטיים של הרכבת ממשלה ושאר ירקות.. היום אנחנו מאוד מאוד משופשפים!! כך שלהבין את הפוליטיקה של יבמות זה הבעיה האחרונה שלך... הקושי העיקרי להבין בדור שלנו... זה בעיקר להבין עניין... ובזה אנחנו באמת בעייתיים... להבין את החיים... להיות בוגר ולהסתכל נכון מה עיקר ומה טפל... להפסיק להיות שטחי... זה הסיפור הגדול היום!!! אבל בואס לחשבונות מפולפלים?? אין היום בטלן שלא יודע לעשות את זה... בקיצור: תהיה רגוע מיניה וביה... אם אתה מבין בפוליטיקה... אתה בטח תבין יבמות... לכן רוץ!!! תפתח יבמות... כעת מרכיבים שם את הממשלה של הט"ו שפוטרות צרותיהם וצרות צרותיהם... ומה יקרה כשתרצה להבין עניין... ולהפסיק לבזבז את הזמן ולקחת את החיים ברצינות?? זו באמת בעיה!!!

על זה נדבר בהזדמנות אחרת... אבל אנא... ראש טוב יש לך... לחשבן סוגיה זה הבעיה האחרונה שלך...

ואגב: אם כבר דיברנו על בחירות... לא יאומן איזה חיזוק נפלא היה בעשרות ישיבות בשעות הכי מסקרנות... בין השעות שמונה וחצי בערב עד... עד ועד בכלל... בתי המדרש היו מפוצצים בעמלי תורה... קול התורה נשמע בעולם... וכל קול קבע!!! כמדומני שהתוצאה הזו היא התוצאה הכי נפלאה של הבחירות... עצם קיומו והווייתו של כזה סדר שלא האמנתי שהוא יצליח... עצם השליטה העצמית שבחור מוכן לשים בצד את כל הסקרנות.. ולפתוח גמ' ולהתחיל ללמוד... זו בשורה ש... תשמע!! יש פה שליטה עצמית!!! לא!! זה לא שליטה בכנסת... זו שליטה על עצמנו... זו בשורה אדירה... תוצאה מרשימה מאוד... שכמובן אפשר להעתיק לשאר מלחמות היצר... (המבוגרים לא תמיד קולטים... יותר נכון שוכחים... איזה מקום הפוליטיקה תופסת בלב של בחור... תאוות הניצוח תופסת אצלו בעוצמות כמעט כמו הא"כ בעצמם... בקיצור: הנושא הזה לא מוזנח אצל הבחורים.. ואכמ"ל... פרטים נוספים כשתתבגרו ותזכרו במבט לאחור...)

חילך לאורייתא!! אשרינו שאלו הבחורים של דורנו...

הלכה (בקרוב ממש) למעשה

פרק ב' והפעם (דבר על הבחורים המאורסים) דישיבת אושה...

שבוע שעבר ליווינו את פתיחת זמן חורף בישיבת אושה שאמנם קצת התעכבה... אבל בס"ד הזמן כבר התחיל בויתר שאת ובויתר עוז... ברוך ה' הזמן התחיל עם רוב תלמידים מאורסים בס"ד ורק מעט נשואים... כן!! זה בהחלט בשורה... ככל שיש ריכוז יותר גדול של מאורסים בישיבה זה אומר שיש פה יותר צוותא דשמעתא!! תבין: בישיבה שלנו התלמידים מתחלקים לשלוש שכבות שונות: 10% בחורים!!! 60% מאורסים!!! 30% נשואים!! אז ככה: הבחורים... מדובר ע"פ רוב בצעירים ממש... בשכבת גיל שבין 13 ל-15... יתן ה' ויזכו למצא את זיווגם במהרה... הלוואי ויספיקו להתארס כבר בגיל 14 ולכה"פ עד גיל שש עשרה... (עיין קידושין כט:) אח"כ עיקר מנין ובנין הישיבה זה המאורסים... מדובר בתלמידים בשכבת הגילאים שבין 15 ל-30 שהתארסו ופסקו ביניהם מראש בתנאי כתובה שמועד החתונה הוא רק בעוד כך וכך שנים... כל אחד והסיכום הפרטני שלו!!! יש לי חברותא אחד שפסק שהוא הולך ללמוד שש שנים... לעומת זאת לי הסכימו לפסוק רק לשלוש שנים ולא יותר... לעומת זאת יש כמה בודדים שפסקו ל-14 שנים... (כמו רשב"י ורבי חנניא בן חכינאי) **עכ"פ תקופת האירוסין היא התקופה הכי נפלאה והכי אידיאלית!!!**

למה?? כי מצד אחד יש פת בסלו.. וכבר אין את החשש שמא יקדמנו אחר ברחמים... ומאידך אין עדיין את הריחיים על צווארו... שהרי הארוס אינו חייב במזונות עד שיכנוס אותה... אבל!!! האמת היא שהצלחתי לקבוע חברותא בין הסדרים עם ר' יהונתן... יש לי קביעות גירסא איתו מידי לילה משעה שאמור נעור ועד חצות (כלומר: מסוף משמרה ראשונה עד חצות... זה משהו כמו שעה וחצי... פאר טוקס שלפני חצות... שאז מתחיל היום בבית המדרש...) והוא גם מאורס!!! אבל הוא כבר מאורס ותיק... גם הוא פסק עם אבי הבת שהוא הולך לעסוק בתורה שש שנים ורק אז יכנוס אותה... והוא אכן זכה עד כה להשאיר פניו על התורה קרוב לחמש שנים... והוא רבי אלופי ומיודעי... ממנו למדתי את כל השמועות שרבי שמעון בן אלעזר סבר דלא נחלקו ב"ש וב"ה ועל מה נחלקו... ותבל"ס... כעת הוא בשיא האון... הוא לא הולך לישון במיטה... כי יש לו פחות משנה עד החתונה והספירה לאחור החלה... אגב: זה לא שאחרי החתונה אי אפשר כבר ללמוד... אלא אצלו עיקר הסיפור הוא שהכלה מגיעה מכרך בארץ יהודה ואילו הישיבה שלנו נמצאת באזור פרוורי של עיר קטנה ועוד בארץ הגליל... וקיי"ל שאין מוציאין את האישה לא מכרך לעיר ולא מארץ לארץ.. כך שכשהוא התארס הוא כבר ידע מראש שכשיגיע זמן כלולות הוא לא יוכל להישאר כאן יותר... כי הוא לא יוכל לדרוש ממנה שתבא אחריו מרמות שביהודה לכפר שלנו בישיבת ר' יוסי הגלילי... לכן הוא מאד מזדרז לשתות בצמא מהראש ישיבה שלנו כמה שיותר... וכבר שם ביהודה יודעים שהוא הולך להגיע וכבר מחכים לו!!! בונים עליו... יודעים שהוא כלי מלא ברכה שהוא יוכל להיות מעתיק השמועה מדברי רבותינו שבגליל... מחכים כבר ל"שמח" שהולך להיות בבית המדרש איתו...

עכשיו... חוץ ממנו יש לי פה עוד חברותא מאורס!! אבל לשם שינוי המצב שלו חריג ושונה מכל שאר המאורסים בישיבה!!! מדובר בצורבא קדוש במיוחד שעליו נאמר: ותורת **חסד** על לשונה... הסיפור שלו הוא שלמרות שהוא **רק** מאורס... אבל כבר עכשיו ריחיים על צווארו... (ושוב: בדרך כלל ארוס אינו חייב לזון עד שיכנוס) למה?? מה הסיפור?? הסיפור הוא עצוב... לפני שנה היה פה בעיר טרגדיה... תלמיד חכם צעיר נפטר באיבו והותיר אלמנה ושני יתומים ובת קטנה... היתומים הקטנים דווקא מסודרים איכשהו בחיים... כי הם הרי היורשים... והנכסים של הירושה שייכים להם... ועקרונית גם היתומה... גם היא אמורה להיות מסודרת... כי... כי כידוע, אחד מתנאי הכתובה זה שאבא שלה התחייב שאם הוא ימות הנכסים שלו משתעבדים למזונות הבנות הקטנות עד שהם יתבגרו... כך שגם אחרי שהבנים ירשו... עדיין הם חייבים להפריש מהירושה למחייתה של רבקה בת השש... אלא שאז התעורר חוסר נעימות... כי למגינת לב האבא לא השאיר מידי הרבה נכסים... ממילא נוצר מצב לא נעים שהיתומים הקטנים שהחיים נפלו עליהם כרעם ביום בהיר... לא מאד ששים ומפרגנים לתת לאחותם מזונות.. כי זה "אוכל" להם את רוב הירושה שהיא בלאו הכי מאד מצומקת... (והם לא יכולים להתעלם מזה... שהרי על זה נאמר: הבנות יזונו והבנים יחזרו על הפתחים ואל תשכח שהמזונות של אמא שלהם גם נוגסים בירושה וכבר לא נשאר מעוגה כמעט כלום) אבל תבל"ס... רבקה היתומה נהייתה מזה מאד מסכנה ועלובה... גם יתומה, וגם מרגישה תחושת נטל על האחים שלה... ולא הייתה ברירה והתחילו לחפש לה שידוך!!! דא עקא שאנשים קלאסיים לא כ"כ מתלהבים להתחתן עם יתומה קטנה... משתי סיבות: גם בגלל שהקידושין שלה תופסים בערבון מוגבל... כי היא יכולה תמיד להגיד שהיא ממאנת וזהו... הכל מתפרק כמו משחק ילדים... והסיבה השניה: שהבעל בדרך כלל מתחיל להתחייב במזונות רק אחרי החתונה ואילו כשמדובר ביתומה הוא מתחייב מיד משעת האירוסין!!! כלומר: עול המחיה שלה יורד מהיתומים והולך אליו... נו... אז למה שמישהו ירצה?? אבל בשביל זה רבי יוסי הגלילי ניגש לר' אבא הלוי וביקש ממנו שיפרוש חסות על היתומה והוא הסכים... וממילא הוא המאורס **היחיד** בישיבה שעול הפרנסה נפל עליו בעוד מועד... אבל חוץ ממנו רק לנשואים יש ריחיים על צווארו... אבל אל דאגה!!! מיד התגייסו ז' טובי העיר לדאוג לו לפרנסה ברווח... הוא נבחר להיות החבר שממונה על הגמר מלאכה של המעטן של זיתים... זו מלאכה מיוחדת שחייבים בשבילה חבר שאוכל חולין על טהרת תרומה... (עקרונית זו מלאכה זוטרית ואפילו בזויה שאם היא לא הייתה צריכה להיעשות על טהרת תרומה היו מקבלים עליה כשומר קישואים... אבל ברגע שהזיתים נמצאים בשלב שהם כבר מוכשרים לטומאה ומוכרחים בשביל זה חבר שבקי בטהרות זה נהפך להיות מלאכה חשובה שנחשבת כיבוד כמו 'סידור קידושין' שהמשכורת מותאמת לפי שם התואר ולא ביחס למלאכה...)

ואגב: חוץ ממנו יש פה עוד תלמיד מאורס שגם הוא נמצא במצב לא שגרתי... ר' אבימי... הרקע שלו גם עגמומי... הוא התארס עם בת של חבר וכבר פסקו לו שהוא מתעכב חמש שנים עד שיכנוס... אלא שאז קרה אסון... ואחיו הגדול נפטר בלי בנים... והאלמנה נפלה לפניו ליבום!!! הוא מצידו היה רוצה לחלוץ לה וכך להיפטר... אבל סו"ס מצות יבום קודמת למצות חליצה ונפלה ההכרעה ע"פ דעת תורה שרצון ה' לכנוס אותה לאלתר.. ואז בגזירת עליון נפל עליו עול אשה בפתע פתאום ובניגוד לכל התכניות!! אם כי... שברגע שהוא יבם את אשת אחיו. זה זיכה אותו בירושה של אחיו שהיה אמיד... וממילא היא הגיעה ופיתה עמה. מה שבטוח... כל המאורסים!! כל אחד עם השעון חול שלו שהולך ואוזל... משתדלים להתמיד כמה שיותר... לחטוף כמה שיותר... אי אפשר לדעת מה ילד יום... מי יודע אם אזכה עוד לחבוש את ספסלי בית המדרש בכזה ישוב הדעת כמו עכשיו... כל אחד נמצא במאגר בלתי נדלה של העתקת השמועה ובירור ומיצוי הגירסא כדי שתהיה מצויה אצלו בבא היום... לי ב"ה יש מאגר של גירסא בכמות שכזו!!! שאני יכול יום שלם לגרוס ולא פסיק פומי מגירסא... זאת אומרת: אני כבר מוכן לאפשרות להיות שכיר יום במשך יום שלם הרחק הרחק מבית המדרש ואילו פי לא יפסוק לרגע מלשנות ולהגות בתלמוד תורה... כולנו נערכים ליום שאחרי!!! כולנו יודעים שהמתנה הזו לשבת ללא הפרעה ולעסוק בתורה זה דבר שלא מובן מאליו... צריך לנצל כל יום שכזה... לצבור ולהתמלאות כמה שיותר מהר... ואם לא עכשיו אימתי...

(המשך) סבא שלי הזהיר: לא לזרוק מסמכים!!! צריך אותם.

המשך מעמוד 1- תוך דקות ספורות זה כבר רץ ברשת... הפגנה ספונטנית מול ביתו של לוט!!! אבל למרבה התדהמה... ההפגנה מגיעה דווקא מצד תומכיו של לוט... הם דורשים ממנו צדק חברתי.. תעמוד על המצע של המפלגה!! אל תתן להם להיכנס... ולוט קורע... לא יודע מה לעשות עם עצמו... הוא לא מאמין לאיזה סאגה הוא נכנס בישורת האחרונה.. כן... לא... כן... לא... אשתו של לוט מתפרצת אליו... השתגעת?? אתה יורה לעצמך ברגלים!! קח את המקרופון... ותצהיר על האורחים שיסתלקו מכאן... אחרת אתה אבוד!!! ולוט עומד מאובן ולא יודע מה לעשות... מה... להגיד בצורה רשמית אני לא!!! לא קשור לאברהם אבינו... אני לא מכניס אורחים.. לא רבותי!!! עד עכשיו הצלחתי להתחמק באלגנטיות... אבל עכשיו פתאום מצמידים אותי לקיר... ולוט בשניה האחרונה מקבל החלטה... אני לא עושה שקר בנפשי!!! גם אם אני אפסיד את הבחירות... אני לא לגמרי מפנה עורף לאברהם... אני לא מוכן להתנער ממנו לגמרי.. סו"ס אני כן מרגיש שייכות פנימית אליו... גם אם היא מאד חלשה אבל אני לא מוותר עליה... ולוט מכניס!!! מכניס את האורחים לעיני כל המצלמות.. לעיני כל הפרוז'קטורים... וברגע האחרון כל הבוחרים שלו נוטשים אותו... חברי המפלגה שלו קוראים לו בוגד... לוט משלם מחיר יקר מאד על הזיקה שלו לאברהם אבינו... אשתו לא מספיקה לקלל אותו... הדוד שלך הרס לך את החיים... הרס לך את הקריירה... כל הצרות שלך מגיעות ממנו... לוט שותק... אין לו מה לענות... וההמשך ידוע!!! למחרת על הבוקר וה' המטיר על סדום ועמורה גפרית ואש... ומכל הסיבות שבעולם מגיע גם ללוט למות יחד עם כל חבריו הסדומיים... וברגע האחרון הוא ניצל בגלל המחיר שהוא נאלץ לשלם על הזיקה שלו עם אברהם!!! אשתו לא זכתה... ותבט אשתו מאחריו... אשתו היפנתה לגמרי עורף לאברהם... ממילא ותהי נציב מלח... רק לוט שלא לגמרי היפנה עורף... לוט ששמר על זיקה מינימלית ממש לאברהם... הוא זכה להישאר בחיים... והרואה קברו של לוט אומר: ברוך זוכר את הצדיקים...

אם הייתי כותב את המאמר הזה לפני הבחירות... היו מנשקים לי את הרגלים... היו מפרסמים את זה ומגישים את זה לכל המתלבטים ואומרים להם: תשמרו על הזיקה המינימלית שלכם לאברהם אבינו... אז זהו!! שהמסר הזה אולי... נכון גם!!! גם לבחירות ובערבון מוגבל... אבל המסר הזה הוא בעיקר בעיקר נחוץ ליום יום שלנו... בחור יקר: אתה מנסה בכל דרך להתנער... מנסה בכל דרך להתנתק מהזלו"ים האלו... מכל הפאנטים האלו שאצלם הכל אסור... וחיובים... ועבירה... ואוי אוי אינטרנט...

אני מבין אותך!!! אתה נמצא בעולם אחר... בעולם שסוגד ומעריך דברים אחרים... אבל בינינו... תשמע לי... כמו חבר אל תהיה טיפש... תנקוט במשנה זהירות... קח בחשבון אופציה... (גם אם היא נראית לך רחוקה) שהזיקה הקטנה שעדיין יש לך ולו המינימלית ביותר לאברהם אבינו עלולה להתגלות כ-ויזה ודרכון מאד מאד יקרי המציאות!! שעלול להגיע היום שאתה תחפש אותם מתחת הריצפה... אל תשכח שאצל לוט... בין לילה אחד התהפך מאחד שנאלץ לשלם מחיר על הזיקה שלו לאברהם... לאחד שחייב לאברהם את החיים שלו... תשמור על הויזה הזו!!! תשמור על הזיקה המינימלית הזו... גם כשאתה מנסה בכל דרך לשדר שאתה לא קשור... שאתה לא שייך אליהם... גם אם אתה בטוח שהקשר שלך לרבנים ולמסיימות זה משהו שרק מזיק לך בחיים... גם אם אתה בטוח שזה רק לוקח אותך אחורה ורק מגביל אותך... אבל בכל זאת: יש מה שנקרא להיות חכם וזהיר!!! אל תעשה דברים שאתה עלול להתחרט עליהם!!!! איך המבוגרים תמיד מזהירים?? מסמכים לא זורקים לפח!!! לך תדע... יום אחד אתה עלול להצטרך להם... ואם זרקת אותם... 'אתה תבכה איפה שאף אחד לא רואה...' מילא לא היה לך את המסמכים האלו... כפפרת עוונות... אבל אחרי שזה היה בידיים שלך וזרקת את זה במו ידיך לפח... אם אח"כ משהו יסתבך ואתה תצטרך את זה ונאשות... אתה תאכל את הכובע... ולכן אל תזרוק מסמכים!! והמבוגרים לא סתם מזהירים... כנראה שיש להם ניסיון בזה... אותו דבר כאן: היהדות שלנו זה מסמך!!! סממני היהדות שאתה כ"כ מנסה להתנער זה מסמך... הקשר שלי ושלך לרבנים... לדוסיים... הקשר המינימלי שלנו למערכת המגבילה הזו שכפופה לגדולי ישראל... גם אם זה מרגיז... אבל אל תשכח שזה גם מסמך!!! ולכן גם אם החלטת להחביא את המסמך הזה בבוידעם... אבל לזרוק ולהשמיד אותו זה לא חכם?? זה לא חכם!!! תשמור על קשר ולו מינימלי!!! תשמור על איזשהו סממן מינימלי ש-כן מכריז ואומר: אני חרדי לדבר ה'!!! כן... אפילו שבדיוק מזה אתה רוצה להתנער ולברוח.. אבל לא!! גם לוט רצה להתנער בכל דרך מאברהם... ובסוף התברר שהזיקה המינימלית שעדיין נותרה בו לאברהם היא זו שהצילה אותו ממוות לחיים... ו... ויזכור אלוקים את אברהם וישלח את לוט מתוך ההפכה.." מותר לך להיות אדם זהיר ולשמור על המסמך הזה!! לשמור על איזה קשר עין מתוך משנה זהירות... לך תדע איזה הפתעות מחכות לנו... לך תדע מה ילד יום... ופתאום ידרש ממני לחפש מתחת הריצפה איזה אמצעי זיהוי מינימלי שמוכיח שאני שייך למשהו כזה שנקרא חרדי... לפחות נקרא חרדי!!!!

יום הבחירות האמיתי הוא בעיצומו... צריך להיות עיוור ולא לראות את הבירור הגדול שנעשה בכלל ישראל... (גם הבחירות החמישיות האלו... הם גם חלק מבירור חוזר ונשנה.. שה' שוב ושוב שואל כל אחד: תחליט איפה אתה... ותחליט!!!) יש לנו כל מיני מכשירים וכלים ואמצעי הגנה שבהם כל אחד מאיתנו מגדיר את עצמו בצורה מאד ברורה מי אני ומה שמי... והקב"ה שוב ושוב מצמיד אותנו יותר ויותר לפינה ודורש תשובות ברורות ומדוית... תחליט מי אתה!! ולאן!!! וממילא צריך לקחת בחשבון שההחלטה האם אני קונה מכשיר כזה או כזה וכו'... זה לא שאלה נקודתית... זה כמו פתק בקלפי!!! זו אמירה!! זו הכרזה איפה אני מעמיד את עצמי!! קח בחשבון את האופציה הזו... אי אפשר לדעת מה ילד יום... ויתכן שמאוד מאד משתלם לך שיש לך לכה"פ איפלקציה כזו שכתוב עליה שיש לי חסימה ואני נאמן לגדולי ישראל... המסמך הזה עלול להתגלות כמסמך ששווה הרבה הטבות... גם אם אתה קצת מטיל ספק במה שאני אומר... אבל שוב... אני מדבר לכה"פ בתור משנה זהירות... לוט ברגע האחרון ניצל ממוות לחיים בגלל שהוא לא זרק את המסמך האחרון שקישר אותו לאברהם אבינו... מה שבטוח... אצלך זה יהיה פחות מפתיע מלוט כי הכינו אותך לזה מראש...

(המשך) נא להבחין בין חסד ל-חסד לאומים!!!

וכעת מגיעה השאלה המסובכת והבהירה והרגישה: אז מה כן...?? עד כאן הסברתי מה לא... אמרתי שהחילוני המצוי מרגיש רגשות עוול **שלא מגיע לו** - למוגבל להיות שונה מכולם... גם לו מגיע!! גם לו מגיע!!! **ו... ומה היהדות??** ו... ו... וכי לפי היהדות כן... כן מגיע לו...?? מגיע לו שהוא מוגבל?? מה... וכי לפי היהדות מי שהוא נכה... מגיע לו... שיסבול?? **חס וחלילה!!! חס ושלום!!** אלא שכאן יש נקודה עדינה ופשוטה שמאוד קל להבין אותה... ובכן: יש שני סוגים של **"מגיע לו"!!!!**

יש מגיע לו מסוג **"מגיע לו** עונש..." - שיסבול... **"מגיע לו** שכר..." שיהנה... אבל יש סוג אחר של- **מגיע לו!!!!** מעשה ביהודי אחד קלאסי... לא צדיק ולא רשע... יום אחד אותו יהודי רצה לנסוע לים... להשתכשך במים... קם ונסע ונכנס לתוך הרחצה בים... נכנס ונכנס... עד!! עד שהמים הגיעו לו עד הברכיים... נו... מה אתה אומר.. איך שאתה מכיר את הבן אדם הזה... האם זה **מגיע לו** (לברכיים) או **לא מגיע** לו??? מה התשובה??? מה הקששששר... אין פה שאלה האם הוא צדיק ומגיע לו... או רשע ולא מגיע לו עונש... פה ה'מגיע' לו זה בסה"כ נתון טכני... האם זה הגיע לו לברכיים!!! וזה באמת הגיע לו לברכיים... תראה... הברכיים שלו רטובות... היה או לא היה?? הבנת?? על אותו משקל בדיוק: כשהחילוני חסר אמונה רואה אדם מוגבל... הוא רואה פה חוסר צדק!!! **לא מגיע לו** להיות מוגבל... לא מגיע לו להיות מסכן... ואילו אנחנו יהודים מאמינים בני מאמינים... גם אנחנו לא חושבים לרגע שמגיע לו... אף אחד לא חושב... מגיע לו... שיסבול... אבל זה כן הגיע מהסוג של **הגיע לברכיים!!!** הרי זו העובדה!! זו המציאות!!! העובדה היא שלמרבה הצער כך גזרה חכמתו יתברך... והיות וכך הצור תמים פעלו גזר... אז אצלנו קל אמונה ואין עוול!!! אנחנו לא מנסים לטשטש את העובדה העגומה הזו... כי אנחנו לא רואים בזה עוול... (כי שוב: עוול מנסים להדחיק ולחפות... אבל היות וזו לא עוולה... אין ביהדות את הקנאות להתעלם מהעובדה שכך גזרה חכמתו יתברך...!!!) אז מה כן??? **מה כן?? מה כן?? מה כן??**

אחרי שכך גזרה חכמתו יתברך... כעת התורה מצווה אותנו לעשות המון חסד... המון רחמים... חמלה... נכונות לעזור ולהקל כמה שיותר ועד אין גבול... התורה מחנכת אותנו לחסד!!! ואם תשים לב: כמעט כל ארגוני **החסד** שפועלים מכוונות אמיתית של חסד נמצאים בודאי של יהודים מאמינים... ולמה?? כי בשביל לעשות חסד... צריך קודם כל להאמין שהכל משמים... כי חילוני שלא מאמין... הוא לא יכול להגיע לשלב שנקרא חסד... כי הוא עדיין תקוע כל הזמן באפליה מתקנת. הוא עדיין תקוע בלחפות על העוול שנעשה למוגבל שגם "לו מגיע" להיות שווה כמו כולם... הוא עסוק בלטלטר עוד ועוד אנשים לכפר על העוול שנעשה כאן... מי פנוי לחסד?? מי שלו ושקט שאין עוול!!! זה בסדר... אל תגש לזה כאילו יש פה עוול!! כך גזרה חכמתו יתברך... כעת לא נותר לך אלא להידבק במדותיו ית' ותהיה רחום וחנון... להתחשב ולעזור ולהעניק...

עד כאן שיעור בהשקפה יהודית!!! אבל הלאה... מה זה נוגע אלינו???

אני מקווה שאתה מבין לבד שבשביל השקפה בלבד לא הייתי נכנס לנושא המאוד עדינה הזו... שצריך רחמי שמים מרובים שיבינו אותה נכון... המסר הזה הוא עדין מידי ורגיש מידי ומסוכן מידי... וממילא בשביל השקפה גרידא לא הייתי נכנס לנושא העדינה הזו...

אז זהו!!!! למסר הזה יש השלכות ישירות להתנהלות שלנו...

אני אפתח בדוגמא שאני פגשתי ברמה האישית: לפני כמה שנים קבלתי היתר מיוחד ממורי ורבי שליט"א שאני פטור לעת עתה לתת הלוואות לאנשים... למה? כי נתתי הלוואות לאנשים והתברר שאני לא יודע לדרוש את הכסף בחזרה... לא יודע הכוונה היא שאני לא מצליח לעשות את זה טוב... (גם כשאני מתקשר ללווה... אני כאילו מבקש ממנו שילווה לי את הכסף בחזרה... ואז זה נראה בהתאם... בפרט מישהו שחייב כבר לכמה אנשים... אז נמושה כמוני בודאי נכנס לתחתית הרשימה) וכתוצאה מזה נאלצתי לקבל הוראה שבמצב הנוכחי מי שלא יודע לגבות חוב מהלווה אין לו את הזכות לקיים מצות הלוואה... לאחרונה ישבתי עם עצמי וניסיתי לחשוב... מה הבעיה שלי?? למה אני לא מסוגל לבקש מבן אדם שיחזיר לי הלוואה?? מאיפה נובע המחסום שלי... שלא נותן לי לדרוש בצדק את הכסף שלי?? ומה התברר??? **העניין הוא מאוד פשוט:** ברגע שאני נמצא בעמדה של מלווה וחבר שלי לווה... המשמעות היא ש-לי יש!! ולו אין!! אני פה החזק והוא החלש... נכון?? ותכל'ס... קבענו שבא' בניסן הוא צריך להחזיר לי את ההלוואה... כעת הגיע א' בניסן ואני מבקש ממנו את הכסף... למה אני מבקש???? אז ככה: אם במקרה היה לי מזל ובדיוק יצא גם אני מתחייב את הכסף בדחיפות... פה לא היה לי שום בעיה... הייתי מגיע אליו ומסביר לו: תקשיב... כמו שאתה צריך את הכסף... ככה גם אני צריך אותו... אז תחזיר... (שים לב: הייתי מסביר לו את זה... מנמק לו ומשכנע אותו בתור מה אני רוצה שהוא יחזיר לי את מבקש את הכסף אבל תאר לעצמך שכעת אני דווקא לא צריך את הכסף... נו... אם אני לא צריך את הכסף... אז למה אני מבקש ממנו...?? מה איכפת לי שהכסף ישאר אצלו?? מה פירוש... כי... כי... כי אני **בעל הממון!!** אני פה הדובי!!! אני השמן ואתה הרזה!! אני החזק ואתה החלש...

אז זהו!!! שאני באופי שלי טיפוס מאוד רגיש ואני לא מסוגל להכיל את המעמד הזה... אני מרגיש מאוד רע עם עצמי לבא לבן אדם כמו איזה בולדוזר ולהגיד לו: הלו... תביא את הכסף רק בגלל שאני הביג בוס שרוצה שהכסף ישכב לי בכיס... אתה כעת תשבור את הראש... ותתרוצץ בגמ"חים ולמה??? כי הארנק שלי צריך להיות כעת תפוח!!! אני לא... לא עומד בזה!!!! (ואז באופן טבעי הייתי דוחה את זה ולא מגיע לבקש את הכסף... ותמיד נתתי לו תחושה שהכל בסססדר... ולא נורא... ולא צריך... ומכאן ואילך התוצאה היא מאוד מוכרת כידוע למומחים בנושא... מלווה כשלא מציב תאריך ברור של פרעון ולא מדבר ברצינות... הוא יכול לשכוח מהכסף)

עכשיו: אני מצידי ראיתי ברגישות הזו סוג של עדינות נפש ואצילות רוח... ש... שיתכן ששווה גם להפסיד עליה כסף. **עד שלאחרונה פתאום קלטתי מדהמתי!!!!** שזה לא עדינות נפש... ולא ענווה... אפילו התחשבות בזולת אין כאן... כל היפיות נפש הזו נובעת בסה"כ **מחוסר אמונה!!!** הקושי שלי להרגיש שהמעמד שלי יותר מהשני... נובעה מתחושת עוול!!! כאילו המצפון שלי מנקר לי למה מגיע לי יותר ממנו... למה מגיע לו להיות החלש ואילו אני החזק... תסלח לי... אבל ממממה התאכזבתי מעצמי... עד כה היה לי כ"כ סיפוק מעצמי... סומך על הביטוי אבל הייתי מתפעל מגודל המדרגה שלי שעד כדי כך שהכסף שלי שייך רק לה'... עד כדי כך שאני לא מסוגל לבקש את זה מחבר שלי... אני לא רואה את עצמי בעלים על הכסף יותר ממנו... ככה הייתי בטוח... **ולפתע מה מתברר???** ההלו הלו... עפת על עצמך... אין פה לא דקות ולא רגישות ולא אמונה ולא נעליים... אדרבה... יש פה חוסר אמונה!!! חוסר אמונה בהשגחה פרטית... אתה מרגיש כאילו הגורל שלנו זה מגש פיצה כזה שאמור להתחלק בשווה. ואני משום מה דחפתי קצת יותר ולקחתי שלוש משולשים על חשבון חבר שלי שלקח רק אחד... ולכן אני מרגיש מצפון לבקש ממנו שיחזיר... כי... כי זה המשולש שהיה מגיע לו... אז זהו שלא!!!! אמונה בהשגחה פרטית אומרת שאבינו שבשמים מעורב כאן ומשגיח על כל אחד לפרטי פרטים... ובדיוק כמו שאם חסר לי אלף שקל... צריך לדעת שהכל בגזירת עליון!! ככה אם יש לי אלף שקל יותר מחבר שלי... גם פה מותר לדעת שהכל בגזירת עליון ואין פה עוול!!! אז מה כן יש פה?? יש פה מקום חסד... חמלה... לרחמים והתחשבות... אם באתי לבקש את ההלוואה מחבר שלי והוא אומר לי שהוא דחוק... אין בעיה... אני מתחשב... מרחם... קח עוד שלושה חודשים... ואם בעוד שלושה חדשים הוא שוב פעם יתנצל ויגיד שהמצב שלו מאוד קשה... יתכן ששוב רב חסד מטה כלפי חסד ואאריך לו בעוד חודשיים... אבל אני אגיד לו שזהו!! בעוד חודשיים אני רוצה את הכסף... ולמה?? כי זה כסף שה' נתן לי!!!!! את השורות האחרונות כתבתי בודאי רועדות... אני לא מתחבר למה שכתבתי... כי אני בעצמי עדיין מתקשה להפנים את מה שאני כותב!!! אבל כשאני אצליח להגיע למקום הבריא הזה.. אז אזכה לפגוש את מידת החסד... פתאום אני אחוש את סימני אומה הקדושה... רחמנים... גומלי חסדים... אבל עכשיו??? עכשיו אני לא פוגש את זה!! עכשיו כשאנשים חייבים לי כסף כבר כמה שנים ואני לא מבקש מהם... אין פה לא חסד ולא חמלה... יש פה סתם בן אדם שמתבלבל בין הכסף שלו לחבר שלו... (אני לא מבקש ממנו את הכסף לא כי אני מתחשב בו... אלא כי אני לא מספיק מבין שהכסף שייך לי... סתם טעות אופטית במקרה הטוב... טעות בהשגחה פרטית במקרה הפחות טוב) חבל!!! התחושה הזו עושקת ממני את מידת החסד... ועל הדרך אני גם מנוע מלהלוות...

עד כאן הדוגמא מהמצוות האישית שלי... (אגב: אני מודע לכך שרוב האנשים לא סובלים מהבעיה הזו...) כעת נעבור לדוגמאות אחרות: יש משפטים מוכרים מהסוג ש: "אני לא מסוגל להתכרבל בלילה במיטה כשאני חושב על יהודים שכעת רועדים מקור... מכיר את המשפטים האלו?? אי אפשר לבטל את המשפטים האלו במחי יד... כי זה משפטים שגם גדולי עולם התבטאו... **אבל צריך למדד את המשפטים האלו!!!** אם אתה לא מסוגל להירדם בלילה כי אתה מאוד משתתף וכואב את הצער של השני... זה נפלא... זה נושא בעול עם חבירו. זו באמת גדלות נפש... כמו כן אם אתה לא מסוגל להירדם בלילה כי גלגלי המוח שלך עובדים בקדחתנות איך אפשר לעזור לאותו יהודי ולגייס לו כספים ותמיכה... עוד יותר טוב... אבל אם אתה לא מסוגל להירדם בלילה... כי... כי... לא מגיע לי לישון בלילה כשיש יהודי שאין לו איך לישון???

זה לא נכון!!!! זה נישט דעת תורה!!

ולא נעים לומר... אבל כמדומני שברוב המקרים זו התפיסה שלנו... אנחנו נוטים ליפול במצפון הלא נכון הזה... הנה דוגמא מוכרת נוספת: אח שלי התעכב הרבה שנים בשידוכים... ואני גם כבר הגעתי לגיל 25 ולא הסכמתי בשום אופן לעקוף אותו... היום למפרע אני קולט שלא בטוח שזה הגיע ממקום טוב... כי אני זוכר שאמרתי לעצמי: אם אני אתחתן לפניו... **אני לא אסלח לעצמי!!!** אתה שומע את הצליל?? מה טמון במשפט הזה?? שזה שאח שלי מתעכב בשידוכים... אני רואה פה עוול ח"ו!!! ואם אני חלילה אתחתן לפניו אני מרגיש כאילו אני שותף בעוול הזה ח"ו... נו... אז מה יש כאן?? זו רגישות או חוסר אמונה?? אבל בא... בא לא נעשה ממני עד כדי כך כוופר... מסתמא התכוונתי לומר שאם אני אתחתן לפני אח שלי... אני יודע שיהיה לו מאוד קשה... ואז אני יודע שאני מאוד אשתתף איתו ומאוד יכאב איתו עד כדי כך שזה פשוט יפריע לי להתחיל את החיים ככה... זה כבר נשמע אחרת... זו כבר נוסחה שמתקבלת על הדעת!!! הבנת את הדקויות??

עוד דוגמא אחרונה שגם חוויתי באופן אישי... חיכיתי לילדים!! וכמובן שהיו את האלו שהיו כבר מסודרים ואני עדיין לא!! תופעה מוכרת... אחת ההתמודדויות הפנים משפחתיות. ואכן היו לי שני קרובי משפחה. מה שנקרא "על הכוונת..." שהתחתנו אחרי ונולדו להם ילדים לפני... ואחד קיבל פרס נובל להתנהלות רגישה... והשני?? אוי אוי אוי... רק כשנולד לי ילד הצלחתי לסלוח לו... תנחש מה היה ההבדל ביניהם??

הקרוב הפיקח, כשנולד לו ילד, בראש ובראשונה הוא התקשר לבשר לי!!!! (לפני כל המשפחה) ואמר לי: מגיע לי מזל טוב... נולד לי בן... ואני מאחל מעומק לב בקרוב ממש אצלכם... לעומת זאת הקרוב משפחה השני אף פעם לא דיבר איתי על הילד שלו... ניסה להחביא אותו ממני... שלא יצער אותי... ואת זה לא יכולתי לסבול!!! (זה לא סתירה שאם לא הייתי מתנסה בזה מסתמא הייתי נוהג בדיוק כמוהו) **תנחש מה פה נקודת ההבדל??** זה שהתקשר אלי ראשון לעדכן... הוא לא ניסה להתעלם מהחסר שלי!!!!! זה לא היה סוד ש-לי עדיין אין ולו יש... וכעת כשה' נתן לו בן הוא מתקשר לאחל לי מכל הלב שבשמחות אצלי... עניתי אמן בכוונה... שמחתי איתו ועם הברכה שלו... ואילו השני... כביכול הרגיש שנעשה לי פה עוול... איך זה יכול להיות שבורא עולם נתן לו ילד לפני? נו... מה עושים כשיש לך תינוק שצועק עוול? מחביאים אותו... ואת זה לא יכולתי לסבול!!! בבריחה שלו הוא רק העצים את החסר שלי...

ואוי אוי... זו טעות שכל כך הרבה מאיתנו נופלים בה!!!

אל תרגיש עוול!!! קל אמונה ואין עוול... אתה לא אחראי על הבדלי המעמדות שה' קובע בעולמו!!! אדרבה... ה' שם אותך במעמד מסוים כדי שמשם תבא ותעזור ותתמוך לכל מי שצריך... וגם מגיעה גם הבעיה המוכרת והעיקרית: שיש כאלו שכשהם שומעים צרות של אחרים הם קורסים יחד איתם... ולמה?? כי באיזשהו מקום... איך אני מסוגל להמשיך את החיים הלאה... כששמעתי עכשיו בן אדם שמתמודד עם כאלו קשיים... ושוב: המחשבה הזו היא אמנם לפעמים מגיעה ממקום של השתתפות! אבל הרבה פעמים יש פה גם נימה של כביכול עוולה... ולכן אדרבה... תמשיך את החיים הלאה... ולו בשביל להיות אוזן קשבת לבא בתור... ה' נתן לך חיים יותר קלים בשביל שתתן מענה לכל האנשים שיש להם חיים קשים... תהיה נושא בעול!! אל תשא את העול בעצמו...

לא נעים לי... כל פעם שאני מדבר על גמילות חסדים... במקום לכתוב בעד... אני באיזשהו מקום עסוק בבלמים!!! אני מקווה שאתה מבין שזה לא נובע מרוע לב... אלא מהתמודדות והתנסות אישית מול חסד מוטעה... בהתמודדות להמשיך לזכות להיות בעל חסד ולא להיעלם כמו הרבה מאד אנשים שנטשו את החסד או נאלצו כמוני להפסיק לתת הלוואות בגלל גישה לא נכונה לחסד...

בקיצור: פעם ידעתי שיש דבר שנקרא "גמילות חסדים"!! את זה דווקא הבנתי מאד מהר... אבל משום מה חז"ל מתעקשים לטעון ש"מה יקר חסדך אלוקים..." חז"ל טוענים ש"לא כל הבא לקפוץ קופץ..." חסד אמיתי זה משהו יקר!!! לא כל אחד שעושה חסד... זה אומר בהכרח שיש פה חסד... **ואת זה התקשיתי להבין!!!** מה יש פה להבין?? כולא חסססד!!!! אז זהו... שאברהם אבינו מלמד אותנו שחסד זה משהו שהולך עם **אמונה!!!!** אם שמת לב... יש משהו מאד מבלבל בהכנסת אורחים של אברהם אבינו... מצד אחד כולנו יודעים שזה היה ארגון חסד... אוכל שתיה ולינה בחינם לכל אורח... מצד שני משמע שזה היה סוג של מדרשיה ליהדות... המטרה הסופית הייתה לקרב אנשים לשכינה... אה... אם ככה: אז לא באמת חסד... זה היה סוג של כיבוד קל שנותנים בהרצאות... או כיבוד עשיר שנותנים לבחורי ישיבות שאתה רוצה שלא יברחו לך... אה...?? **ברור שלא!!** ברור שהיה פה חסד לשם חסד!! וזה לא סתירה שהיה פה גם נושא של אמונה לשם אמונה!!!

אז תכל'ס... מה באמת היה המטרה של ההכנסת אורחים של אברהם? בא נשאל ככה: מה היה שם העלמות?? האם חסד או אמונה??? כנראה... כנראה שהיו קוראים לזה חסד ו--אמונה... ולמה?? כי כפי שאמרתי... גמילות חסדים תלויה באופן מכריע באמונה!!! מי שחסר לו באמונה בה'... שוכח מחסד!!! הוא לא עושה חסד... הוא דואג לאנשים כי... כי "גם להם מגיע..." זה לא חסד!!! זה במקרה הטוב מאבק עלוב ומיותר על עוול שנעשה תחת השמש... זו הסיבה שאברהם אבינו הוא עמוד החסד!! הוא הראשון שהביא לעולם את הבשורה שנקראת חסד!!!! כי ברגע שיש אמונה... אז העולם הוא הגון... אם קל אמונה אז אין עוול... ברגע שאין עוול... כעת יש כר נרחב להתחיל להיטיב... להתחסד..

ולסיום אני מוכרח להנמיך להבות... כי איך שהצגתי את זה... זה נשמע שההתחשבות של מדינת ישראל במוגבלים... אין בה סרך של חסד... כאן מוכרחים להסתייג!!! כל מה שאמרתי זה רק ביחס למצע האידיאולוגי... כלומר: ביחס לשאלה שאותו יהודי שאל אותי למה מדינת ישראל יותר מתחשבת בחלשים? על זה באה תשובה שאין פה התחשבות אלא חוסר אמונה... אבל ביחס לאחד על אחד... בודאי שיש המון המון חסד ונתינה בכלל ישראל... גם בקרב אחינו התועים... יש אנשים מאוד רגישים ואכפתיים ובודאי שמגיע להם הכרת הטוב... (רק זה חסר לי שהיעדר של כפיות טובה יתפוס טרמפ על המאמר הזה ומגיע למסקנה שלא צריך להכיר טובה... כי ישרים דרכי ה' וכו'...) ברור גם שהחינוך הסוציאליסטי הוא הגישה היותר נכונה ויותר קרובה לתכלית היצירה... ועוד מילה אחת אחרונה: סו"ס הרי יש ורטים שמקובל להגיד שכשיהודי נותן צדקה בסה"כ זה לא כסף שלו... ה' נתן לו את זה בשביל שיתן צדקה!!! זה נכון!!! אבל רק ביחס לבין אדם למקום... שהכסף שלי לא שייך לי אלא לה' (ומשם זה מגיע לעני משולחן גבוה קזכו לה... אבל לחשוב שהכסף לא שייך לי אלא לשני... אין פה שום כוונה טהורה... והדברים דקים ועדינים.